

Czwartek, 27 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0177

Przyszłość unijnej polityki wizowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie przyszłości unijnej polityki wizowej (2014/2586(RSP))

(2017/C 285/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 77,
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Wdrożenie i rozwój wspólnej polityki wizowej w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego w UE” (COM(2012)0649),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji na temat przebiegu lokalnej współpracy schengenskiej w pierwszych dwóch latach stosowania kodeksu wizowego (COM(2012)0648),
 - uwzględniając siódme sprawozdanie Komisji w sprawie utrzymywania przez niektóre państwa trzecie obowiązku wizowego z naruszeniem zasady wzajemności (COM(2012)0681),
 - uwzględniając ostatnie zmiany⁽¹⁾ rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁽²⁾,
 - uwzględniając zawarte niedawno umowy dotyczące ułatwień wizowych z Gruzją⁽³⁾, Ukrainą⁽⁴⁾, Mołdawią⁽⁵⁾, Republiką Zielonego Przylądka⁽⁶⁾, Armenią⁽⁷⁾ i Azerbejdżanem⁽⁸⁾,
 - uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie przyszłości unijnej polityki wizowej(O-000028/2014 – B7-0108/2014),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wspólna polityka wizowa stanowi niezbędną konsekwencję zniesienia kontroli na wewnętrznych granicach strefy Schengen;
- B. mając na uwadze, że głównymi elementami wspólnej polityki wizowej są: wspólna lista państw, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu oraz państw, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, stanowiąca załącznik do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, wspólne zasady wydawania wiz zawarte w kodeksie wizowym, jednolity format wiz, wymiana informacji poprzez wizowy system informacyjny, a także szereg umów międzynarodowych z państwami trzecimi w sprawie zwolnień i ułatwień wizowych;
- C. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony przewiduje stosowanie zwykłej procedury ustawodawczej w odniesieniu do wszystkich aspektów wspólnej polityki wizowej, a także zgodę Parlamentu w odniesieniu do wszystkich umów międzynarodowych w tej sprawie;
- D. mając na uwadze, że ważne jest podjęcie rozważań i rozmów międzyinstytucjonalnych w sprawie przyszłości wspólnej polityki wizowej UE, w szczególności w zakresie działań na rzecz dalszej harmonizacji procedur wizowych, w tym wspólnych przepisów dotyczących wydawania wiz;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 1091/2010 (Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 1); rozporządzenie (UE) nr 1211/2010 (Dz.U. L 339 z 22.12.2010, s. 6); rozporządzenie (UE) nr 1289/2013 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 74); COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2011/117/UE (Dz.U. L 52 z 25.2.2011, s. 33).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2013/297/UE (Dz.U. L 168 z 20.6.2013, s. 10).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2013/296/UE (Dz.U. L 168 z 20.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2013/521/UE (Dz.U. L 282 z 24.10.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2013/628/UE (Dz.U. L 289 z 31.10.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Czwartek, 27 lutego 2014 r.

Ogólna polityka wizowa i przegląd kodeksu wizowego

1. z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte w dziedzinie wizowego dorobku prawnego, lecz jednocześnie wzywa Komisję i państwa członkowskie do lepszego wdrożenia dotychczasowych przepisów w tym zakresie; apeluje zwłaszcza o zacieśnioną lokalną współpracę Schengen, aby poprawić wdrożenie kodeksu wizowego w krótkiej perspektywie;
2. uważa, że w przyszłości należy podjąć działania na rzecz dalszej harmonizacji procedur wizowych, w tym prawdziwie wspólnych przepisów dotyczących wydawania wiz;
3. jest zdania, że w wielu państwach trzecich obecna liczba placówek konsularnych jest wyraźnie niewystarczająca;
4. uważa, że wspólne ośrodki przyjmowania wniosków wizowych okazały się praktycznym narzędziem, które mogłoby w przyszłości stać się normą;
5. ubolewa nad tym, że Komisja nie przedstawiła badania na temat możliwości utworzenia „wspólnego europejskiego mechanizmu wydawania wiz krótkoterminowych”, w tym stopnia, w jakim ocena indywidualnego ryzyka mogłaby uzupełniać ocenę domniemanego ryzyka wynikającego z obywatelstwa wnioskodawcy, do czego zachęcano w programie sztokholmskim (pkt 5.2);
6. uważa, że podróże w dobrej wierze i osoby często podróżujące powinny być objęte dalszymi ułatwieniami, w szczególności poprzez częstsze stosowanie wiz wielokrotnego wjazdu na dłuższy czas;
7. apeluje do państw członkowskich o wykorzystanie obecnie obowiązujących przepisów kodeksu wizowego i kodeksu granicznego Schengen pozwalających na wydawanie wiz humanitarnych oraz o ułatwienie zapewniania tymczasowego schronienia obrońcom praw człowieka, których życie w państwach trzecich jest zagrożone;
8. z nadzieją oczekuje na wniosek dotyczący przeglądu kodeksu wizowego, lecz ubolewa nad faktem, że Komisja wielokrotnie przekładała już jego przyjęcie;
9. ubolewa nad tym, że Komisja wciąż jeszcze nie przedstawiła ogólnej oceny kodeksu wizowego; ubolewa nad tym, że Komisja zamierza przedstawić tę ocenę wraz z wnioskiem w sprawie przeglądu kodeksu wizowego; uważa, że bardziej wskazane byłoby, by Komisja najpierw przedstawiła sprawozdanie z oceny, co umożliwiłoby instytucjom omówienie tej kwestii;

Ułatwienia wizowe

10. apeluje o zawarcie dalszych umów w sprawie ułatwień wizowych, w stosownych przypadkach, oraz o monitorowanie i usprawnienie umów już obowiązujących;
11. wzywa do systematycznej oceny obowiązujących umów w sprawie ułatwień wizowych, aby zbadać, czy prowadzą one do osiągnięcia zamierzonego celu;

Rozporządzenie (WE) nr 539/2001

12. z zadowoleniem przyjmuje ostatnie aktualizacje listy państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu lub są z niego zwolnieni, zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 539/2001, a w szczególności dodatkowe zwolnienia z obowiązku wizowego; przypomina o znaczeniu bezwizowego podróżowania dla państw trzecich, w szczególności ich społeczeństwa obywatelskiego, lecz również dla samej UE;
13. w tym kontekście uważa, że umowa o ruchu bezwizowym między UE a Ukrainą jest formą reakcji na postulaty ukraińskiego społeczeństwa obywatelskiego i studentów, demonstrujących w ostatnich dniach; wskazuje, że taka umowa sprzyjałaby wymianie i kontaktom indywidualnym między społeczeństwami obywatelskimi, w ten sposób zwiększając wzajemne zrozumienie, oraz byłaby korzystna dla wymiany gospodarczej; wzywa Komisję, aby przedstawiła wniosek mający na celu umieszczenie Ukrainy w wykazie krajów trzecich, których obywatele nie podlegają obowiązkowi wizowemu; wzywa też państwa członkowskie do pełnego wdrożenia obecnie obowiązującej umowy o ułatwieniach wizowych, aby ułatwić wjazd do UE, w szczególności studentom i naukowcom;
14. z zadowoleniem przyjmuje aktualizację kryteriów zwolnienia z obowiązku wizowego, która miała na celu uwzględnienie kwestii praw podstawowych, a także korzyści gospodarczych, w szczególności pod względem turystyki i handlu zagranicznego, oraz ich zawarcie w artykule rozporządzenia;

Czwartek, 27 lutego 2014 r.

15. podkreśla, że dalsza liberalizacja wiz wymaga większej wiedzy na temat stosowania obecnie obowiązujących zwolnień wizowych, w tym poprzez unijny elektroniczny system zezwoleń na podróż (EU-ESTA); apeluje do Rady i Komisji, aby dopilnowały, by Parlament otrzymywał pełniejsze informacje dotyczące sytuacji w omawianych państwach trzecich, aby umożliwić właściwą kontrolę demokratyczną;

16. zwraca się do Komisji, aby rozważyła, w jaki sposób można zapewnić w przyszłości jednoczesne zmiany do załączników rozporządzenia i dwustronnych umów o zniesieniu obowiązku wizowego, tam, gdzie to konieczne, tak aby uniknąć ryzyka, że zmiana załączników nie prowadzi automatycznie do zawarcia niezbędnej umowy o zniesieniu obowiązku wizowego;

17. przyjmuje do wiadomości zawarcie porozumienia w sprawie mechanizmu zawieszenia; oczekuje od państw członkowskich, że uruchomią ten mechanizm w dobrej wierze i jedynie jako środek ostateczny w sytuacji nadzwyczajnej, gdy zajdzie potrzeba pilnego zareagowania w celu zaradzenia trudnościom napotykanym przez całą Unię, oraz po spełnieniu odnośnych kryteriów;

18. uważa, że pełna wzajemność wizowa jest celem, do którego Unia powinna proaktywnie dążyć w swoich stosunkach z państwami trzecimi, przyczyniając się tym samym do zwiększenia wiarygodności i spójności unijnej polityki zagranicznej na szczeblu międzynarodowym;

19. apeluje o podjęcie debaty na temat związku między dalszą liberalizacją systemu wizowego a apelami niektórych państw członkowskich o zaostrzenie środków bezpieczeństwa i bardziej rygorystyczne kontrole graniczne wobec podróżujących zwolnionych z obowiązku wizowego;

Wizowy system informacyjny (VIS)

20. apeluje do eu-LISA o jak najszybsze przedstawienie oczekiwanego sprawozdania z oceny VIS;

Włączenie Parlamentu Europejskiego

21. apeluje do Rady i Komisji o usprawnienie przepływu do Parlamentu informacji dotyczących negocjacji umów międzynarodowych w dziedzinie wiz, zgodnie z art. 218 ust. 10 TFUE oraz z porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską;

22. ogłasza zamiar powołania grupy kontaktowej ds. polityki wizowej w ramach Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych; zwraca się do prezydencji Rady i państw członkowskich, a także do Komisji, o udział w posiedzeniach tej grupy kontaktowej;

o

o o

23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
